

1954

MINNESOTSKI ZVON

4. LETO

ŠTEV. 3

MINNESOTSKI ZVON

Leto 4

MAREC - SUŠEC

Štev. 3

MESEČNIK ZA SLOVENSKO MLADINO

Za uredništvo:
Franci Medved

Za upravo:
Anica Krulc
Albin Medved

Zastopnik v Clevelandu:
Marijan Kosem
794 E. 154 St.
Cleveland 10, Ohio

Vsebina:

Voščilo	33
Marijino leto (Fr. Ch. Wolbang, C.M.)	34
O materinem jeziku (gdč. Lojzka Verbic)	35
Sveta podoba v Lucci (S. Lagerlöf - gdč. Verbic)	36
Glas mladine:	
Baragova proslava v Chicagu (Andrej Fishinger)	38
Šolska igra (Ivana Krulc)	39
Slovo (Albin Medved)	42
Slike	40 - 41
Če znaš narobe slišati... (P. B. S.)	43
Dolarska naloga namesto uganke?	44
Uganka v začnji številki	44
Misijoni:	
Pavlina Jaricot	46
Prigode nagajivega Bobija	47

Naslov:

MINNESOTSKI ZVON
Box 563
Biwabik, Minn.

Naročnina:

Celoletna \$1.50
Polletna \$1.00

Ljubiteju slov. mladine-
prevzvišenemu škofu
dr. Gregoriju Rožmanu:

Mladina okoli Minn. Zvona je
te dni, ko ste praznovali raz-
ne obletnice, mnogo molila za
Vas, Prevzvišeni, ki nam z naj-
lepšim zgledom, kažete, kako
mora Katoličan nositi svoj križ.

Vse žrtve, ki jih doprinašate
v blagor mladine tu na tujem in
one, ki je doma, naj Bog poplača
s tem, da se boste zami prepri-
čali, kako radi Vas imamo. Bog,
ki čudovito vodi vse, je vedel,
zakaj ste prišli sem, saj boste
ravno Vi, Prevzvišeni, pripomo-
gli, da bomo dobili svetnika Ba-
rago in vsi vemo, da Vam ni no-
beno delo v dosego tega, odveč.

BOG VAS ŽIVI!

MARIJINO LETO

Marijino leto preživljamo vask na svoj način. Sveta katoliška Cerkev, kot tudi vsi narodi sveta, ki zavestno ali podzavestno težijo po duhovni svočodi, pričakujejo od tega leta prav mnogo.

Kaj pa številni mladi bralci MINNESOTSKEGA ZVONA? Marsikaj lepega berem v dragem Vašem listu, pa bi rad še kaj pridejal, da bo to leto izrednih milosti za nas vse, še plodnejše za vsakega posameznika. Zlasti doraščajočega.

Ker Bog tako ljubi otroke, smo v tem letu dolžni pomnožiti svoje molitve in žrtve, da bi naš veliki škof Baraga čimprej čast oltarja dosegel. Misijonski pionir, ki ga je dala ubogim Indijancem slovenska mati. Njegova slava že raste. Daj, da bi zrastle čimprej do svetniške krone, prejete v javnem potrdilu katoliške Cerkve. Ne dvomimo, da Bog najraje uslišuje molitve in prošnje nedolžnih otroških src. Pomagajmo Baraču do največje slave, ki je človeku na tem svetu dosegljiva. Bo to tudi čast in priznanje slovenski katoliški materi in veri naših očetov.

Berimo radi slovenski katoliški tisk. Veliko naših ljudi je v tujini slab tisk duhovno omrtvil. Bodimo ponosni na naš tisk, radi ga prebirajmo, pijmo iz njega novih moči za rast v katoliško osebnost. "Minn. Zvon", "Božje stezice", "Pastirček", "Mladi misijonar", kar štiri cvetke iz slovenskega katoliškega vrta. Iz osrčja slovenskih minnasotskih naselij, središča argentinskih rojakov in sončne Goriške prihajajo. Vsak po svoje vzgaja, pomaga razvijati naše poglede na vse dogajanje v svetu. Če jih bomo zvesto prebirali, se učili, oblikovali duha, utrjevali voljo ob teh naših mesečnikih, bo tudi bodočnost še dajala našemu narodu velikih mož in žena v teh težkih časih, ki jih živimo.

Učimo se od drugih narodov, kar imajo dobrega, plemenitega. Po vseh delih sveta človek marsikaj lepega in posnemanja vrednega odkrije. To moramo privzeti, vsaj kolikor je možno. V vsaki deželi, novem okolju, kjer živimo, smo dolžni vživeti se čim hitreje v nov način življenja, navzeti se lepih običajev in navad naše okolice in ohraniti, kar smo dobrega v svet s seboj iz stare domovine prinesli. Često zlati doraščajoči mlad človek kaj hitro pograbi vse, kar vidi pri bližnjem spetakljivega, manj vzpodbudnega. Ko često zrem množice, ki ob nedeljah hitijo v katoliške cerkve, k za-

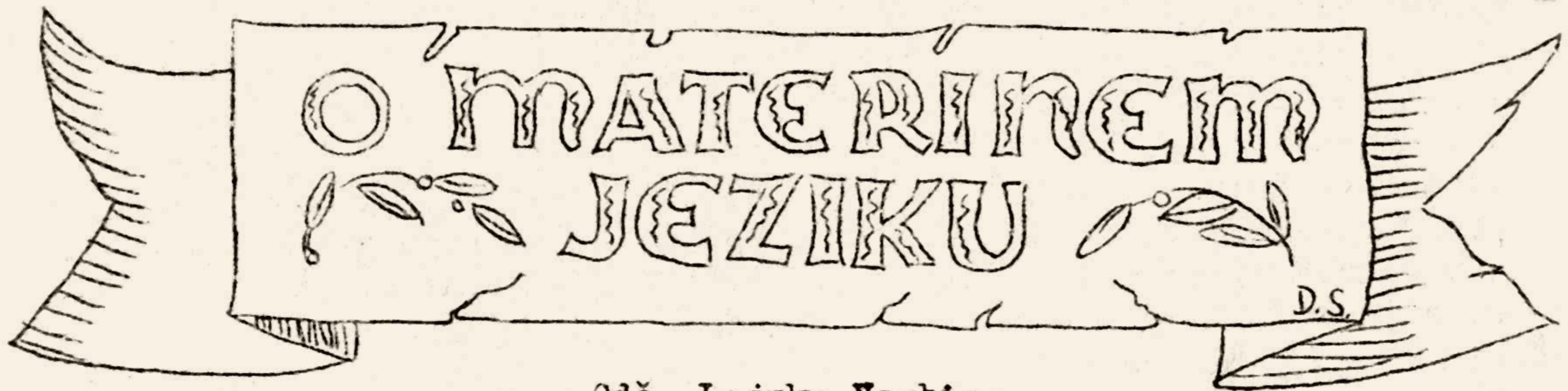
kramentom, otroke, ki napolnjujejo kat. šole in se dnevno versko oblikujejo za življensko borbo, prosim Boga, da bi naša novodošla maldina vse to močno posnemala.

Ohranjajmo izročila naših dčetrov. Veliko lepega so nas učili. In naše nepozabne slovenske matere. Blagor nam, če bomo misel na njihove napotke nam v neznano bodočnost krepko poživili.

Zanimajmo se, molimo in žrtvuimo za zmago večne Resnice na svetu. Bodimo vsak po svoje kot številni maldi slovenski "misijonarji". Oni, na terenu v misijonskem svetu mislijo na nas vse, prosijo zlasti Marijo, naj temu in onemu izmed nas pomaga do uresničenja tako lepega, odgovornega in zaslužnega misijonskega poklica. Naj bi Marijino leto bilo za prenekatero naše doraščajoče leto milosti izbire in odločitve za duhovski, redovniški in misijonski poklic. To je ena izmed najbolj gotovih življenskih poti, ki bodo nas osrečila, narodu koristila in pospešila in utrdila rast Cerkve, kar je tudi Marijinega leta namen.

Lepo vse pozdravlja

Fr. Ch. Wolbang, C.M.

Gdč. Lojzka Verbic

Danes pa spet nekaj slovnice. Pa ne bo tako pusta, da ne bi mogli vsaj malo posedeti pri tej nalogi in mi poslati odgovorov. Najbolje bo, če napišete v Minn. Zvon in pošljete tja na Biwabik. Prihodnjič bom pa povedala, če je bila kakšna napaka.

V povesti "Sv. podoba v Lucci" je mnogo narekovajem. V Trstu jim pravijo "navednice".

Pazite, če jih je kaj v tej nalogi:

Postavi ločila v tejle Vodnikovi pripovedki:

Pogorelci neke vasi pošljejo dva moža miloščino pobirati neko jutro prideta na dvorišče bogatega kmeta le-ta je ravno pred hlevom ošteval hlapca ker je bil pustil čez noč dva konopca zunaj na dežju

joj pravi pogorelec tovarišu ta je trd mož tukaj ne bova nič dobila vendar se ojinačita pozdravita kmeta in ga poprosita miloščine kmet ju pelje v hišo prinese jima kosila podari jima zlat in obljubi, da hoče sam pripeljati v pogorelo vas žita za seme nato mu rečeta pogorelca kako je to da ste bili na hlapca tako hudi zaradi majhne reči ko ste do ubožcev vendar tako dobri in mu povesta kaj sta o njem mislila kmet odgovori ravno zato ker varujem svoje najmanjše reči sem obogatel da še drugim lahko pomagam bogastva bo malo kjer se na naglem vkup spravlja kjer se pa po malem sproti nabira bo veliko postalo.

Kaj ne, da ne bo težko? Le hitro napišite in lahko pošljete tudi meni na naslov:

Lojzka Verbic
245 Kankakee St.
Coal City, Ill.

Drugič pa spet kaj bolj prijetnega.

Ravno sedi na moji rami Badži in pravi: "Be good! - Good Morning Father!" Veste, pa je večer in revček ne vidi preveč dobro, zato si ne upa zleteti v svoj domek. Vidim pa, da je slovenščina res težja od angelščine, ker si naših besed ne prisvoji lahko, četudi mu kar naprej pojem: "Ti, ti - Badži - priden si!"

SELMA LAGERLÖFF

SVETA PODOBA V LUCCI

(NADALJEVANJE)

POSLOVENILA: LOJZKA VERBIC

"Le pogledjta n. pr. cerkovnika tam zunaj. On toži, da ne vzcvete rožni grm, ki mu je tako pri srcu. pa ne pomisli, da je to zanj opomin. Leto in dan pušča toliko svetih podob, ki jih vidite tu naokroh, da raspadajo in se prav nič ne briga za to, da bi jih pozlatil ali da bi popravil škodo, ki se jim godi pri raznih procesijah. Težko pa mu je, da mu Bog ne pomaga pri tem, kar mu napravlja veselje. Najprej mora uvideti, da ni rožni grm glavna stvar, da mora mnogo več brige posvetiti svetim podobam, ker predstavljajo svetnike, ki so Bogu po volji."

"Da, da," pravita stara dva, "saj sva si skoro mislila, da bo

kaj takega vzrok, da ga Bog ne usliši. Prav gotovo pa sva midva še bolj grešila nego on. Toda midva sva prišla semkaj v zaupanju, na obljubo, ki nama jo je dal menih."

Lepa gospa pred njima je dvignila nekoliko obrvi, pa je nadaljevala z milim glasom: "Lepo je, da imata trdno vero. Pa to še ni dovolj, da bi moral Bog uslišati vajino molitev. Lahko si želita nekaj, kar bi vama lahko bilo v škodo. Ravnokar sta mi omenila onega sužnja, ki mora dan za dnevno veslati določeno pot. Pred nekaj leti je bil ta mož bogat trgovec, pa tudi dober mož je bil, ki ni nikomur storil nič žalega. Živel pa je v takem razkošju in si je privoščil vsega v izobilju, da bi si na ta način nakopal najhujše bolezni, če bi mu Gospod ne poslal te nesreče. Do tega pa je prišlo tako. Neki tat je ukradel v stolnici z biseri in dragimi kamni okrašeno krono z Marijine podobe. Da bi odvrnil od sebe sum, je vzel en kamen iz krone in ga dal v žep bogatega trgovca. Ta kamen so našli pri njem in go obdolžili tatvine. Kljub vsem zatrditvam, da je nedolžen, so ga obsodili in priklenili na ladjo, da mora prevažati potnike skozi to mesinsko ožino. Prav lahko bi mu pomagali, ker je skrnil tat krono v kotu na cerkvenem podstrešju. V tistem trenutku, ko bi prišla krona na spregled, bi se dokazala trgovčeva nedolžnost in moža bi oprostili od te hude kazni. Pa kako naj Bog to dopusti, dokler ne bo drugih misli glede svojega življenja! Če bi mu takoj pomagali bi spet začel živeti prejšnje življenje in tako be šel nsproti svoji pogubi."

"Ljuba, milostna gospa," je rekel stari mož, "vesela sva, da je to vzrok, da mora trgovec trpeti na ta način. Saj sva si sama mislila, da se je moralo zgoditi kaj podobnega. Kar se pa tiče naju, pa tudi ne veva, če bi bilo to, kar si želiva v najino srečo ali pogubo."

To pot je dobil nagrado za spis Andrej Fishinger. Še drugi posnemajte pridnega fanta!

Ponovno obnavljamo 1 dolar nagrade tistemu, ki bo prvi poslal spis za prihodnjo številko. Zakaj ga ne bi ti, dobil, ali dobila? Piši še danes, da dolar ne odhiti!

V pripravah je veliko nagradno tekmovanje. Za tiste, ki bodo napisali lepe spise bodo tudi lepe nagrade: album slov. plošč, električni gramofon, knjige in mnogo drugih. Pazite, kdaj to objavimo!

Andrej Fishinger

BARAGOVA PROSLAVA V CHICAGU

Koncem meseca januarja je priredila podružnica Lige Kat. Slovencev v Chicagu Baragovo proslavo. Ta proslava se je vršila v dvorani pod cerkvijo svetega Štefana. V ospredju dvorane je bil razgrnjen zastor, posut s svežimi belimi cvetkami. Na sredi zastora je visela lepa slika našega škofa Friderika Barage. Pod njo je bilo izdelano srce iz belih cvetk. Tri stojala so krasila prostor pred zastorom. Na prvem je bil šopek rožmarina, na drugem roženkravta, v sredi pa rdečih nageljnov. Te nageljne je namreč v začetku proslave prinesla v lepi košarici Milena Taichmanov, oblečena v narodno nošo. Deklamirala je pesem o Baragi, ki jo je za proslavo spesnil g. pater Bazilij. Za tem je sledila spet deklamacija treh dečkov. Prvi deček, Janko Arko, je bil v narodni noši. On se je predstavil zbranim poslušalcem in nadaljeval v verzih, da ga že pošteno jezi, ker še mi Slovenci nimamo svetnika. Skoro vsi narodi imajo svoje svetnike, le mi še ne. Med tem se prikaže drugi deček, Ivan Koščak, prav tako v narodni noši in mi zatrdi, da naj kar malo počaka, saj je še mlad, in takrat ko dorste bomo sigurno imeli že dva svetnika: Barago in Slovška. Tedaj pa se približam jaz, v oble-

ki indijanskega poglavarja in jima kličem: "Slomška le imejte Slovenci, ampak Baraga je oče Indijancev." Po daljšem prerekanju čigav je Baraga smo se končno le zedinili in vsi glasno za zaključek povdarili: "Baraga je naš!"

Sledila je recitacija: "Vsatl je mož", ki jo je podal g. p. Bazilij.

Potem je predaval g. Gregorič. Ta nam je povedal vso zgodovino dela za Baragovo zadevo. Iz predavanja sem zaključil, da bomo res kmalu imeli Slovenci prvega svetnika, kar Bog daj! Meni je Baraga zato všeč, ker je deloval med Indijanci. Zato sem tudi zelo rad nastopil v vlogi Indijanca. Pri tej proslavi je cerkveni pevski zbor zapel tudi pesem o škofu Baragi, ki jo je za to priliko skomponiral g. pater Vendelin. Nas otroke je naučila in vse pripravila gospodična Pavla Mušič, kateri gre vsa zahvala. G. Mašiču se moram tudi sam zahvaliti, da mi je preskrbel indijansko obleko s pravim lokom in puščicami. Za zaključek proslave sem še zaplesal indijanski plés pred Baragovo sliko. Na klavirju me je spremljal moj očka.

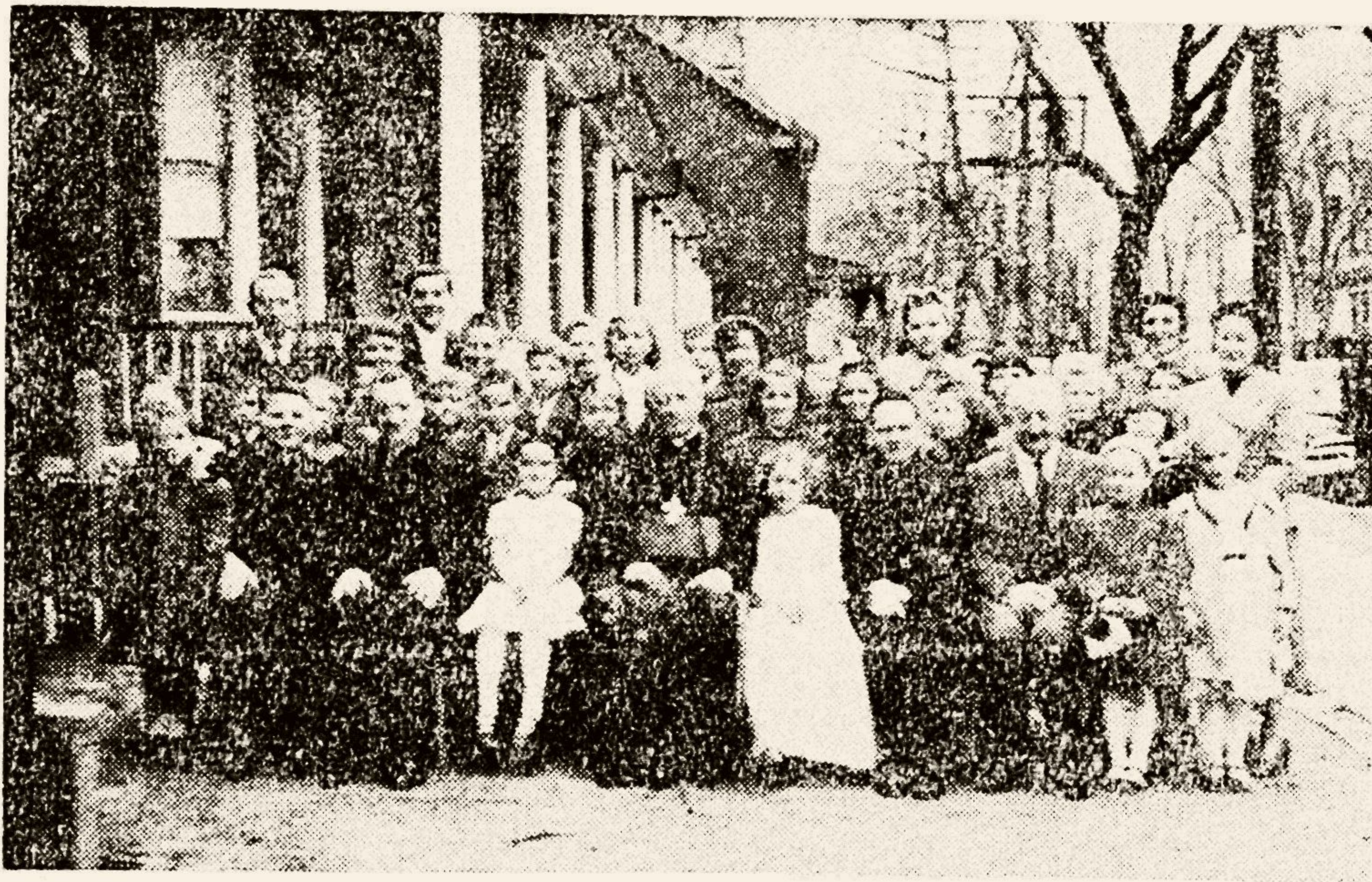
To je v kratkem potek Baragove proslave. Vsi udeleženci so odnesli s seboj navdušenje za Baragovo stvar; da bodo mōlili in delali naj res kmalu pride dan, ko ga bomo lahko vsi skupaj častili na naših oltarjih kot svetnika. Prilagam fotografijo, da me vidite kako sem izgledal kot Indijanec na Baragovi proslavi. (Slika je na 41. strani. Ured.)

Ivanka Krulc.

Solska igra

V tukajšnji ljudski šoli vsako leto priredijo opereto. Tudi letos so se vsi otroci učili in pripravljali. Naslov letošnje operete, katero so igrali 18 in 19 marca zvečer, je "Saucy Hollandaise". Ta igra se dogaja v Holandiji. Nekatero glavnih oseb v tej igri so: kralj, kraljica, princesa, princ, in Hans. Ker je v igri zelo veliko oseb, zato so skoraj vsi otroci od tretjega razreda dalje igrali. V igri je tudi veliko pesmi, tako so ostali otroci peli v zboru. Učili so jih pa učitelji in učiteljice iz ljudske šole.

"Saucy Hollandaise" je povest o kraljični, ki je vedela neko državno skrivnost. Kraljica, katera je vedela, da ne more molčati,

Vzgoraj: Prezvzišeni škof Dr. Gregorij Rožman med otroci slovenske šole v Torontu. Na sliki je tudi častiti misijonar Wolbang, častiti g. dr. Kolarič, župnik na slovenski župniji Marije Pomagaj v Torontu in častiti gospod Kopač. Spodaj Prezvzišeni med slovenskimi otroki na Gilbertu, Minn.

Indijanec? Ne, to je Andrej Fishinger na proslavi, ki se je vršila v čast našemu svetniškemu škofu Baragi v Chicagi, Ill., katero je naš Andrej opisal v tej številki MINNESOTSKEGA ZVONA. Ko bi Andreja še drugi slov. otroci posnemali, pa bi moral biti Zvon dvakrat večji, da bi objavil vse dopise.

Fr. Štefan Savinšek se je poslovil od nas in odšel v Calumet, Michigan. Fr. Štefan je pregledoval spise da naš list. Njega posebno pogrešamo pinevillski otroci, ker nam je bil tako priljubljen.

je najela majhnega kmečkega dečka po imenu Hans in mu naročila naj pazi, da kraljična ne bo preveč govorila in komu razodela skrivnosti. V tem času je prišel v deželo neki princ z namenom, da izve skrivnost, če le mogoče.

Ko zve, da kraljična ve za to skrivnost se takoj nameni, da si jo pridobi in jo pripravi, da mu pove skrivnost za katero ga je oče poslal v to deželo. Pa to ni bilo tako lahko, ker je Hans predobro vedel zakaj ga je kraljica najela. Vedno je hodil za kraljično in pazil, da ni komu kaj povedala o skrivnosti. Po velikih težavah in po dolgem času je pa le izvedel za skrivnost. Namenil se je tudi, da bo ostal v Holandiji. Tako se je igra veselo končala.

Albin Medved

How

Pred nekako enim letom so dobili na Aurori, Minn. slovenskega župnika častitega p. Mirka Godino. Kmalu za njim je prišel še č. p. Štefan Savinšek. Skupno sta se dela trdo oprijela. Takoj se je opazil hitri dvig verskega življenja, ki je vse župljane zelo opogumil za vneto delo in sodelovanje. Odlično so prenovili dvorano pod cerkvijo, kjer so se kar zaporedoma vršile razne prireditve in celo bazar, ki je zelo lepo uspel. Celo nekatoličani in tisti katoličani, ki cerkve od znotraj še nikdar niso videli, so z veseljem pomagali. Prebarvali so notranjščino cerkve, ki ima sedaj čisto drugačen izgled.

Že kakih 20 let so Aurorčani gojili željo, da bi se nabavilo nove orgle. Ni se jim posrečilo. Sedaj pa po enem letu trdega dela stojijo v cerkvi krasne orgle, ki mogočno donijo v slavo Bogu in so ponos vsem župljanom.

Da, minulo je samo eno leto in takšne napredek. Sedaj po enem letu pa je bil p. Štefan prestavljen v Calumet, Michigan za župnika k cerkvi sv. Janeza Krstnika.

Č. p. Štefanu želimo mnogo uspeha na njegovem novem mestu. Upamo, da se bomo kdaj zopet videli.

Na potu v Michigan (300 milj v eno stran) sva spremljala g. patra moj brat in jaz. Imela sva zelo zanimivo pot. O tem naj pa moj brat kaj napiše.

P.B. A.

Če znaš narobe slišati

Začelo se je tako. Bil sem še majhen, pa brati sem znal, pisati tudi že nekaj. Pride v našo hišo star mož, ki je povedal, da bi rad po dolgem času spet enkrat našega očeta videl. Pred davnim časom da sta se spoznala, potem pa drug drugega izgubila. To je rekel in se meni nič tebi nič vsedel za mizo. Iz žepa je potegnil orglice, jih pritisnil na usta in zaigral nanje, da je bila naenkrat sama muzika v hiši. Jaz sem poslušal in zijal v moža. Var zama-knjen sem bil. Ne vem, zakaj mami ni bilo všeč, pa je mójno ukaza-la:

"Skoči in ata pokliči!"

Ata so v šupi špičili prekle. Pa jaz takrat nisem čutil vese-lja, da bi šel proč od moža. Potajil sem se in se delal, da slišim samo orglice, mame pa ne. Pa se je kmalu spet oglasila in rekla bolj trdo:

"Ata poklicat, sem rekla!"

Zdaj se nisem mogel več potajiti, pa sem vprašal kot bi hotel prositi:

"Mama, ali prav koj?"

"Ja, koj! Ja, koj!"

Mamina beseda je bila čudno trda, orglice pa tako neznansko sladke. Oboje me je silno prijelo, pa sem omagal. Postal mi je mehko v srcu, na očeh, v grlu. Stisnil sem se v kot in prebridko zajokal.

Mama me je začudena gledala. Pa je bila njene beseda le za speznanje mehkejša:

"Kaj pa je s tabo danes? Jaz sem ti rekla JA, KOJ. Nisem re-
kla JOKAJ! Kaj da narobe slišiš?"

Mož je odstavil orglice in se mi poredno smejal. Pohvalil je mamo, da se je dobro domislila. Meni je pa zažugal, da ne bo več igral, če prav precej mame ne ubogam.

To me je pa spet tako čudno prijelo, da sem pozabil na jok. Počasi sem stopil iz hiše in vso pot do šupe ponavljal: JA, KOJ!
JOKAJ! Torej tako se narobe sliši!

Poklical sem ata, na moža in orglice sem v hipu pozabil. Ostal sem za šupo in mislil na čudež, ki se mi je pravkar odkril. Pogla-dil sem možko ilovico in vanjo s prstom zapisal: JA, KOJ. Spet in spet sem šel od spredaj in od zadaj, pa sem se zmerom bolj čudil. Bog

ve, če je še veliko besed, ki se dajo "narobe slišati"? Skočil sem v izbo in poiskal abecednik. Popadla me je strast, da bi našel veliko besed, ki se lahko "narobe slišijo". Prvič v življenju sem bral abecednik narobe, od desne na levo. Tako berejo Judje svoj pismo, pa takrat tega nisme nič vedel. (Drugič dalje)

DOLARSKA NALOGA NAMESTO UGANKE!

Bil je pesnik ali "pesnik", ne vem. Rekel je, da bi naredil pesem v čast Baragi, pa je ni besede v slovenščini, ki bi se "rimala" z imenom: Baraga.

Jaz sem malo pomislil in z lahkoto našel ravno 15 "rim" na to ime. Na skrivnem sem naredil pesem in porabil v njej vseh 15 "rim".

Tu imate nologo! Ne, ni treba delati pesmi, tisto sem že jaz naredil, kaj bi se še vi gnali! Tako imenitne, kot je moja, itak živ krst ne napravi. Le smejte se! Primaruka, da take svet še ni bral! Jo dobite prihodnjič pred oči!

Da ne pozabim nalogo! Kdor mi pošlje največ "rim" na ime BARAGA, pa seveda resničnih rim, dobi dolar! Lahko tudi odrasli tekmujete. Na primer gospodičan Verbiceva in p. Bazilij.

Pa še to! Nekateri izgovarjajo ime Baraga tako, da je naglas na srednjem a. No, potem bi se rime lahko našle: Jaga, zgaga, prtljaga, gaga, pomaga, premaga, nesnaga, omaga, draga, do praga, žaga, zmaga - in tako dalje. Pa jaz imam v mislih rime na ime Baraga - torej naglas na prvem a! Na dan ž njimi! Dolar že čaka!

Rešitve pošljite na:

P. Bernard Ambrožič OFM
238 E. 19th Street
New York 3, N.Y.

UGANKA V ZADNJI ŠTEVILKI

V besedilu samem je bila majhna pomota. Ne vem, kdo je je zagrešil, jaz ali urednik. (Napako je zagrešil tipkar, ki pa je v tem slučaju v osebi urednika. Urednikova pripomba.) Moralo bi biti tako: Doli na robu PA .. itd. Torej manjkala je beseda PA.

Rešitev: Dolinar obupava, skače, ječi, sto-to-ka, rjove: Žena, kače!

Precej dobro rešitev sta poslala z isto pošto Jaka Okorn in

Andrej Fishinger. Dobita vsak 50 centov....

Marija Nelly Kokalj iz Clevelanda je prišla sama zase. Rešitev se ji ni posrečila. Pa drugič, Nelly!

Sledijo vsa tri pisma, da svet vidi, kako so se ti trije potrudili. Bil sem pa razočaran, da sem prejel samo tri pisma.....

Chicago 1. marca 1954.

Spoštovani gospod pater!

Iskreno se Vam zahvaljujem za poslani dolar, ki sem ga bil prav vesel.

Danes popoldne sem prejel drugo številko Minnesotskega Zvona. Takoj sem se vsedel in lotil vaše uganke, pa mi ni šlo tako lahko izpod rok. Skoro bi obupal in vse pustil na miru pa mi pravi mama, da naj tisti stavek hitro večkrat ponovim. In res sem tako storil pa glejte, hipoma mi pride na jezik beseda, Dolinar. "Oho, to je pa čisto slovensko ime" in že sem imel ostalo: Dolinar obuva, skače, ječi, sto-toka, rjove, že na kače. Zdi se mi, da sem pogodil.

Vas prisrčno pozdravlja

Andrej Fishinger

Spoštovani gospod pater Ambrožič!

Tukaj Vam pošiljam rešitev uganke zadnjega "Minnesotskega Zvona." "Doli na robu vas Kače je čisto (to), kar jo veže na kače".

Po mojem bi se to bralo:

"Dolinar obuva, skače, ječi, sto(to)ka, rjove že na kače."

Samo tale (to) mi odveč hodi. Ali je morebiti tiskovna lapaka?

Vas lepo pozdravlja Jaka Okron

6. marca 1954

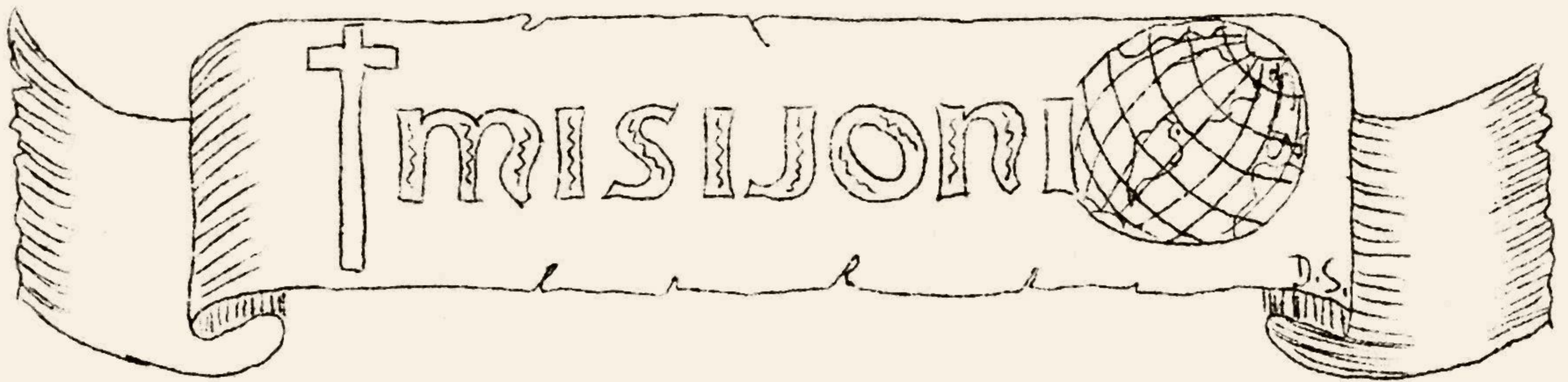
Prečastiti gospod. p. Bernard Ambrožič OFM!

Brala sem MINNESOTSKI ZVON in tudi Vašo uganko, katero Vam takoj odgovorim.

"Kaj počne neki možakar, ki se piše - kako? In pa kaj počne? Piše se VEŽE in se z vrvjo ZVEŽE.

Marija Nelly Kokalj
15228 Saranac Rd.
Cleveland 10, Ohio.

Pavlina Jaricot

Težka živčna bolezen, ki jo je doletela 1814., je napravila konec njenim sanjam o zemski sreči. Dobivala je tako hude živčne napade, da so jo poslali v samoto na kmete, na očetovo posestvo. Več mesecev so ji morali prikrivati smrt ljubljene matere. Toda slednjič je zmagala njena zdrava narava. Z novo mladostno svežnostjo se je mogla vrniti v družniški krog, v družabno življenje v Lyonu. V dolgih tednih in mesecih bolezni, se njene misli niso prav nič spremenile. Nasprtno, zdelo se je, da je vsatlo v njej še večje hrepenenje po življenju in ljubezni. Sanjala je o skorajšnji poroki. Hotela je znova zmagovati s svojo lepoto in milino. Nikdar prej ni bila tako razigrana, tako polna veselja do življenja. Zнала se je lepo in okusno oblačiti, da je veljala za kraljico mode v odličnih krogih lyonske mladine. Nečimrne lepotice so hotele biti oblečene kot ona. In Pavlina je bila v modi prava tiranka; vedno znova si je izmišljala kaj novega in ni dala miru svojim tekmovalkam. Njen oče jo je bil vedno pripravljen podpirati v njenem nečimrnem življenju in stremljenju, ker je bil vesel njenih zmag.

V svoji notranjosti Pavlina ni bila srečna. Vedno znova se je oglašal v njeni duši glas božji, sedaj bolj, sedaj manj močno in očitajoče. "Kolikokrat", je pisala Pavlina pozneje, "sem se umaknila po dolgotrajnih zabavah v svojo sobo, da bi se bridko razjokala in očitala Bogu, čemu mi prepoveduje to, kar si drugi z mirno vestjo lahko dovolijo." Toda težnja po svetnem veselju je bila zopet tako močna, da je Pavlina hitro pozabila na ure notranjega nemira.

Vendar pa se je zgodilo nekaj nepričakovanega. Ko se je po postu leta 1814. znova začelo družabno življenje v Lyonu, so pogrešali Pavlino Jaricot. Odklonila je zdaj to, zdaj ono povabilo na slavnostne prireditve v odličnih mestnih hišah. To je bilo preveč nenavadno, da ne bi začeli ljudje ugibati vse mogoče. Ko se je v

mestu celo govorilo, da so videli Pavlino v staromodni, širomašni obleki po cestah v predmestju, ni mogla radovednost in ponekod celo tudi skrita ljubosumnost do dna. Kmalu se je sušljalo v odličnih lyonskih krogih, da se hčeri gospoda Jaricota ne zdi več vredno občevati z dosedanjimi znanci in prijatelji; da si je poiskala drugih prijateljev, in sicer med tovarniškimi delavkami, s katerimi občuje kot z njimi enaka. Pomagalo ni ne prigovarjanje, ne obrekovanje hudobnih jezikov; Pavline ni bilo več na slavnostih lyonske družbe.

Kaj se je zgodilo z njo? Nova bolezen, ki je spremenila njeno mišljenje? Razočarana ljubezen? Ali pa samo njena ranjena nečimrnost? Nič takega. Mnogo močnejši in občutnejši doživljaj je pretresel njeno dušo. Dogodek, ki se ne zdi tistemu, ki danes na podlagi stvarnih podatkov zasleduje Pavlinin razvoj, tako nenavaden, kakor se je zdel onim krogom, v katerih je mlado dekle doslej bilo. Od prvih otroških let je bila v duši male, živahne Pavline močna težnja po molitvi, ki jo je združila z Bogom. V tem je vplivala nanjo njena mati, kateri je bila vera doživeta resničnost.

(Dalje prih.)

PRIGODE NAGAJIVEGA BOBIJA

50.

Od prahu in vročine pa se je redarjev kmalu polotila strašna žeja, in ko so se pripeljali do gostilne "Pri zlati zvezdi", se niso mogli upreti izkušnjam. Stopili so s koles in sedli na vrtu za mizo. "Prosim, gospa motovilčeva," so klicali, "hitro nam prinesite deset limonad!" In res je pijača kmalu stala pred njimi.

51.

Kaj pa je delala ta čas malopridna opica? V pravem trenutku je bila skočila na vrt za hišo. Tam je viselo v pašo očem pravkar oprano perilo in se blaščalo na soncu kakor neg. Smuk, smuk! je jel padati kos za kosom na tla, nato pa je grdež odvezal celo vrvice.

52.

Nazadnje je zvezal vse vrvice drugo z drugo in dobil tako dolgo vrv; z njo se je splazil k redarjem, ki so dobre volje, nič hudega sluteč, srebali svojo limonado. Oprezno jim je zlezal za hrbet ... in privesal vrv za vse stole.

NAROČITE
Katoliške Misijone

— o —
*Lahko čitljivo - vsakemu razumljivo -
zelo bogato po vsebini*

V Združenih Državah jih lahko naročite:

Rev. CHARLES WOLBANG
500 East Cheltenham Ave.
Philadelphia 44, Pa.

ANICA TUSHAR
Box 731
Gilbert, Minn.

NA ČASTNO MESTO
V Vašem stanovanju spada polica ali omara
S SLOVENSКИMI KNJIGAMI

Brezplačno in brezobvezno lahko dobite
SEZNAM SLOVENSКИH KNJIG

Pišite na naslov:

ZDRAVKO NOVAK
18406 Neff Road
Cleveland 19, Ohio

Kdor naroči vsaj eno knjigo dobiva brezplačno list
"SLOVENSKA KNJIGA V DOMOVINI IN TUJINI"
ki prinaša članke o slovenski knjigi.

LIGA KAT. SLOV. AMERIKANČEV

238 East 19th Street
New York 3, N.Y.

POŠILJAJTE PAKETE SVOJIM DOMAČIM PREKO
LIGE

PIŠITE PO CENIK

AKO STE V ZADREGI GLEDE DARU, KI GA ŽE-
LITE POKLONITI ZA ROJSTNI DAN ALI MATE-
RINSKI DAN ALI GOD ITD. SE OBRNITE NA

'BREDA CERAMICS'

NASLOV: SVETLIČ, 1015 A So. 10th St.
MILWAUKEE 4, WISCONSIN

NUDIMO VAM VSAKOVRSNA DARILA, UMETNI-
ŠKO IZVRŠENA V KERAMIČNI IN PORCELANSKI
TEHNIKI: KOT VAZE, BONBONIJERE, OB-
TEŽILNICE, PEPELNIKE, FIGURINE, OKRA-
SNE PLOŠČICE, itd. NA ZAHTEVO IZVRŠI-

MO TUDI PRILOŽNOSTNA POSVETILA. AKO NAROČITE PRI NAS STE LA-
HKO BREZ SKRBI, DA BI VAS OBDAROVANEC PREDMET ŽE IMEL, KER
IZVRŠUJEMO VSE DOLA PO LASTNI ZAMISLI.

PIŠITE ŠE DANES PO CENIK!